

Den allersidste omgang dpm i feltsport- og orientering! Måske?

Af Torkil Hansen, Feltsportsudvalget

Fotos: Jan Kofoed Nielsen og Bjarne Vibe Djernes

En betændt hæl hindrede mig i at deltage som aktiv i årets PM i feltsport og orientering.

Jeg havde ellers lang tid i forvejen sat næsen op efter at være i en passende form, så jeg endnu engang kunne være en trussel for de unge løver, men jeg forcerede træningen, og den slags tillader det gamle korpus ikke efter 35 år i o-skoenes tjeneste. Så stod jeg dog alligevel dér i Ulfborgs urfuglereservat – uden o-sko – sammen med Ole Kjær Jacobsen. Nogen skulle jo hjælpe Ole med det tunge ansvar med repræsentation og medaljer, men det er altså ikke det samme kun at være "galosche", som den slags kaldes i politi-o-sporten.

Vi forlod hovedstaden onsdag morgen længe før en vis herre bare havde tænkt på at finde morgensutterne frem, og vi nåede da også frem til urfuglene betids nok til, at vi fik hele feltsportskonkurrencen med. Men de fleste af deltagerne havde tyvstartet med en sprint i Lemvig tirsdag eftermiddag. At dømmes efter deltagerens omtale af denne indledende konkurrence, var det ikke dén, der var skyld i det lave deltagerantal. Bare to baner på 2,2 og 2,7 km med fri tilmelding og fri start mellem kl. 15.30 og 16.30. Det kan alle finde ud af: Fuld gas frem, hovedet under armen, og så skal bommene nok komme.

Bagefter var der lidt snak om, at kortet måske ikke var helt så godt, som det burde have været, selv om stævnekontrollant og garvet korttegner, Erik Flarup, havde rettet det lidt til inden konkurrencen. Til gengæld var flere af deltagerne vist ikke helt opmærksomme på den særlige kortnorm, der gælder for sprint kort. Der var i hvert fald blevet løbet gennem nogle forbudte områder, og så er det jo lige meget, om kort og baner er nok så godt. Vores "grand old" svenske kollega, Roland Svensson, rendte med 1. pladsen på den korte bane, mens Peter Wihan, Slagelse, vandt den lange bane foran fremadstormende Brian Damsgaard, Vestegnen, der havde hele 3 min. ned til "den gamle" Jørn Lind på 3. pladsen.

FELTSPORT

Så til onsdagens feltsport. Det var en tynd deltagerliste. Godt nok var der 48 tilmeldte, hvilket vel i sig selv var acceptabelt, men fratrukket svenskere og civile, der naturligvis skal være noget så velkomne til at deltage, når arrangementet alligevel er stablet på benene, blev det kun til 29 deltagere. Både af hensyn til DPIF's store økonomiske tilskud og de mange, mange arbejdstimer, arrangørerne byder ind med, er det bare ikke godt nok.

Nå, men de få deltagere var jo mødt op for at vise deres kunnen, så lad os lige glemme begravelsesstemningen for et øjeblik. 4 mand stillede op i mesterskabsklassen. Nyeste skud på stammen var Christopher Wiberg, Sønderborg – rigtigt gættet: fædrene ophav siges at være Lufthavnens navnkundige Henrik Wiberg. Bortset fra en periode som ungdomseliteløber i FIF-Hillerød, har han siden barndommen stillet op for PI-Kbh., men denne gang var det som "rigtig" politier. Nerver? – mon ikke!

Modstanderne var de 3 bedste fra gårsdagens sprint, Peter Wihan, Brian Damsgaard, og så Jørn Lind, der som den eneste af de gamle havde taget kampen op mod ungdommen. Jørn er frygtindgydende med en pistol, men vinden må have drillet lidt, for det blev denne gang til hele 6 strafpoint, og da Peter kun fik 2 og Christopher 4, var der lagt op til drama. Jørn var hurtigst ude af skydepladsen med Peter lige i hælene.

Så gjaldt det om at holde tungen lige i munden på punktorienteringsbanen. Man skal hele tiden vide præcis, hvor man er, og samtidig skal der holdes fart. Hurtigst var nu Christopher, og med kun 3 strafpoint var han pludselig klart foran i konkurrencen. Jørn var kun 1½ min. efter, men han havde overset en post, hvilket kostede ham 6 strafpoint. Derudover havde han kun ét strafpoint. Jovist, han er stadig farlig. Peter og Brian var tidsmæssigt ikke langt efter, men med henholdsvis 14 og 22 strafpoint, var håbet ved at svinde.

Skydningen foregår på baner opsat til formålet i naturen

Sådan ser en cal. 22 pistol ud

Peter satte dog turboen på, og selv om han efter eget udsagn havde storbommet to poster, var han alligevel hurtigst på o-banen. Bare 3 min. efter kom Christopher i mål, og så var det en kendsgerning, at debutanten også var blevet mester. Jørn kunne slet ikke komme op i Peters gear, så sammenlagt lykkedes det alligevel Peter at nappe sølvmedaljen. Jørn tog sig af bronzen, mens Brian måtte nøjes med ingenting.

Hos pigerne var der kun to deltagere, erfarne Rita Breum og hurtige Camilla Rath. Nå, nej, Camilla er faktisk blevet meget bedre med kort og kompas, men en slem forstuvning sidste efterår har helt fjernet hurtighe-den.

De fulgtes pænt ad med 8 strafpoint til Rita og 6 til Camilla for skydningen. Begge havde en skidt dag med punktorienteringen, der både kostede tid og 15 strafpoint til hver, men faktisk havde Camilla et samlet forspring på 5 min., da de gik ud på o-løbet. Ritas form var dog for god og med en 7 min. hurtigere o-løbs-tid, blev Camilla alligevel henvist til 2.pladsen.

Og lige et delresultat fra de øvrige klasser: Det lykkedes Henrik Wiberg at ramme plet med alle 10 skud i skydningen, hvilket dels rakte til en flot samlet 2. plads i H45 og dels udløste store glædesudbrud fra én, der pga. skrantende helbred ikke har haft mulighed for store idrætssejre i snart mange år.

GRAVKAMMERSTEMNING

Inden aftenens kulinariske højdepunkt skulle der så holdes krimemøde om det lave deltagerantal. Selv den mest inkarnerede

feltsporster af os alle, Arne Pedersen, hørte jeg melde ud om, at arbejdet var meget stort i forhold til deltagerantallet. Sammen med Finn Søndergaard, der også er klart på den forkerte side af de 70 år, havde han dagen forinden brugt rigtig lang tid på at udsætte punktorienteringsbanen. Regn og kulde havde næsten overmandet de to gamle, men heldigvis passer Fanden jo godt på sit ukrudt.

Stemningen blandt de gamle, garvede var trist, men også realistisk. Feltsporsten er død, som vi kender den i dag. Måske kan den erstattes af noget mindre krævende, f.eks. kun skydning og o-løb, men chancerne er ikke store. Så smed Henrik Wiberg en bombe ind i debatten ved at oplyse, at han og sønnike gerne ville lave et to-dages arrangement på Bornholm til næste år, og straks steg humøret betragteligt. Der var enighed om, at det nu helt er op til næste års sjællandske arrangørgruppe at afgøre, om dette to-dages løb eventuelt skal udvides til et 3-dages og omfatte et fornyet DPM, der i så fald måske kunne komme til at bestå af 3 x o-løb i form af sprint, langdistance og mellemdistance. Gravkammerstemningen var pludselig afløst af boblende optimisme på orienteringssportens vegne.

Men hvorfor er orienteringsløbet ikke til samme diskussion som feltsporsten? Fordi o-løbet ikke tilnærmelsesvis kræver de samme ressourcer at afvikle, og som arrangør kan man få hjælp af lokale, civile o-klubber. Kun Forsvaret arrangerer en feltspor, der minder om vores, men også hos Forsvaret er sporten skrantende. Og så er o-løbet også som deltager meget lettere at kaste sig ud i både for nye og gamle.

Optællingen af træffere – eller dem der ramte ved siden af

Der skal også beregnes resultater og spises lidt

Og o-løb i langdistanceudgaven var, hvad der stod på torsdagens program, og med samme stævneplads og løbsområde som om onsdagen. Området er bare så stort og så svært, at der sagtens kan laves løb i samme område to dage i træk.

I damemesterskabsklassen skulle Camilla forsøge at revanchere sig, men igen var Rita 7 min. hurtigere. Rita hører også til den gamle garde og burde slet ikke kunne løbe så hurtigt mere. Imponerende!

Herremesterskabsklassen var forøget med én deltager, nemlig Bo Lindholm, Vestegnen, der efter langvarige skadespauser håbede på, at ryggen nu igen kan holde til at tonse rundt i ujævnt terræn. I gårsdagens feltsport blev det til en sikker 1. plads i H35-klassen, og i dagens o-løb lå Bo tidsmæssigt også rigtig godt til, men et fejlklip kostede bronzemedaljen.

Igen var det kampen mellem Christopher Wiberg og Peter Wihan, der tiltrak sig mest opmærksomhed. Peter er bare blevet markant bedre og bedre inden for de sidste par år, og så nyttede det ikke noget, at Christopher har nok så meget erfaring fra drengene. Peter holdt ham nede med 1½ min., hvilket betød en salomonisk fordeling af mesterskabernes 2 guldmedaljer. Brian Damsgaard og Jørn Lind skulle kæmpe om den bronzemedalje, som Bo havde hængt ude i fyrrekrattet et sted, og her viste Brian, at han ikke kun kan løbe hurtigt, men også finde vej i svært terræn ved at slå Jørn med 2½ min. Brian var såmænd bare 8½ min. efter Wihan, hvilket var mindst lige så bemærkelsesværdigt. Godt gået!

I H45 blev feltsporten suverænt vundet af en veltrimmet Peder Stephansen. Det er sjældent af høre en sindig vestjysk landbetjent som Peder skråsikkert ved målgang at udtale sig om, at man er sikker på at vinde, inden man overhovedet har hørt, hvordan det er gået konkurrenterne. Også i o-løbsmesterskabet viste Peder stor styrke – eller som han sagde efter løbet: "jeg løb hele vejen – skulle slet ikke ned at gå for at få pusten" – men Assens-Kurt, der altid er godt løbende, men også er kendt for at have problemer med at finde vej, ville det anderledes. Med bare 38 sekunder henviste han Peder til 2. pladsen. Fortjent hyldet til den gamle fynske kæmpe.

Stor, stor tak til de mange arrangører fra Randers, Aalborg og Skive, som gjorde dette – formentlig sidste – feltsportsarrangement til en oplevelse. Ingen nævnt, ingen glemt, men stævneleder Egon Sloth imponerede som vanligt med sit store rolige overblik. Han sagde del selv, men vi andre kunne også se det: han nyder at stå med ansvaret.

Mon ikke han kan overtales til en omgang mere, når DPM i orientering i en eller anden variant igen kommer til det nordjyske?

Se alle resultater på www.politisport.dk

Esben Møller Blicher nærstudere kortet inden han løber

Jesper Krag er presset

Løbetur i den friske natur